

¹Und der HERR redete mit Mose und Aaron und sprach:²Diese Weise soll ein Gesetz sein, das der HERR geboten hat und gesagt: Sage den Kindern Israel, daß sie zu dir führen ein rötliche Kuh ohne Gebrechen, an der kein Fehl sei und auf die noch nie ein Joch gekommen ist.³Und gebt sie dem Priester Eleasar; der soll sie hinaus vor das Lager führen und daselbst vor ihm schlachten lassen.⁴Und Eleasar, der Priester, soll von ihrem Blut mit seinem Finger nehmen und stracks gegen die Hütte des Stifts siebenmal sprengen{~}⁵und die Kuh vor ihm verbrennen lassen, beides, ihr Fell und ihr Fleisch, dazu ihr Blut samt ihrem Mist.⁶Und der Priester soll Zedernholz und Isop und scharlachrote Wolle nehmen und auf die brennende Kuh werfen⁷und soll seine Kleider waschen und seinen Leib mit Wasser baden und darnach ins Lager gehen und unrein sein bis an den Abend.⁸Und der sie verbrannt hat, soll auch seine Kleider mit Wasser waschen und seinen Leib in Wasser baden und unrein sein bis an den Abend.⁹Und ein reiner Mann soll die Asche von der Kuh aufraffen und sie schütten draußen vor dem Lager an eine reine Stätte, daß sie daselbst verwahrt werde für die Gemeinde der Kinder Israel zum Sprengwasser; denn es ist ein Sündopfer.¹⁰Und derselbe, der die Asche der Kuh aufgerafft hat, soll seine Kleider waschen und unrein sein bis an den Abend. Dies soll ein ewiges Recht sein den Kindern Israel und den Fremdlingen, die unter euch wohnen.¹¹Wer nun irgend einen toten Menschen anrührt, der wird sieben Tage unrein sein.¹²Der soll sich

¹وَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى وَهَارُونَ،²هَذِهِ قَرِيبَةُ الشَّرِيعَةِ الَّتِي أَمَرَ بِهَا الرَّبُّ، كُلَّمَا بَنَى إِسْرَائِيلُ أَنْ يَأْخُذُوا إِلَيْكَ بَقَرَةً خَضْرَاءَ صَحِيحَةً لَا عَيْبَ فِيهَا، وَلَمْ يَغْلُ عَلَيْهَا نِيرٌ، فَتُعْطَوْنَهَا لِأَلْعَازَارِ الْكَاهِنِ، فَتُخْرِجُ إِلَى خَارِجِ الْمَحَلَّةِ وَتُذْبَحُ قُدَّامَهُ.⁴وَيَأْخُذُ أَلْعَازَارُ الْكَاهِنُ مِنْ دِمَائِهَا بِإِصْبَعِهِ وَيَنْصُبُ مِنْ دِمَائِهَا إِلَى جَهَةِ وَجْهِ خَيْمَةِ الْاجْتِمَاعِ سَبْعَ مَرَّاتٍ.⁵وَتُخْرِقُ الْبَقَرَةُ أَمَامَ عَيْنَيْهِ. يُخْرِقُ جِلْدَهَا وَلَحْمُهَا وَدُمُهَا مَعَ قَرْنَيْهَا.⁶وَيَأْخُذُ الْكَاهِنُ خَشَبَ أَرْزٍ وَزَوْفًا وَقِرْمِزًا وَيَطْرَحُهُنَّ فِي وَسْطِ حَرِيقِ الْبَقَرَةِ،⁷ثُمَّ يَغْسِلُ الْكَاهِنُ ثِيَابَهُ وَيَرْحَضُ جَسَدَهُ بِمَاءٍ، وَبَعْدَ ذَلِكَ يَدْخُلُ الْمَحَلَّةَ. وَيَكُونُ الْكَاهِنُ تَجَسًّا إِلَى الْمَسَاءِ.⁸وَالَّذِي أَحْرَقَهَا يَغْسِلُ ثِيَابَهُ بِمَاءٍ وَيَرْحَضُ جَسَدَهُ بِمَاءٍ وَيَكُونُ تَجَسًّا إِلَى الْمَسَاءِ.⁹وَيَجْمَعُ رَجُلٌ طَاهِرٌ رَمَادَ الْبَقَرَةِ وَيَصْعُقُهُ خَارِجَ الْمَحَلَّةِ فِي مَكَانٍ طَاهِرٍ، فَتَكُونُ لِحِمَاةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي حِفْظٍ، مَاءَ تَجَاسَةٍ. إِنَّهَا ذَبِيحَةُ خَطِيئَةٍ.¹⁰وَالَّذِي جَمَعَ رَمَادَ الْبَقَرَةِ يَغْسِلُ ثِيَابَهُ وَيَكُونُ تَجَسًّا إِلَى الْمَسَاءِ. فَتَكُونُ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَلِلْغَرِيبِ النَّازِلِ فِي وَسْطِهِمْ قَرِيبَةً ذَهْرَبَةً.¹¹مَنْ مَسَّ مِثْنًا مِثْنَةً إِنْسَانًا مَا، يَكُونُ تَجَسًّا سَبْعَةَ أَيَّامٍ.¹²يَتَطَهَّرُ بِهِ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ، وَفِي الْيَوْمِ السَّابِعِ يَكُونُ طَاهِرًا. وَإِنْ لَمْ يَتَطَهَّرْ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ فَفِي الْيَوْمِ السَّابِعِ لَا يَكُونُ طَاهِرًا.¹³كُلُّ مَنْ مَسَّ مِثْنًا مِثْنَةً إِنْسَانًا قَدْ مَاتَ وَلَمْ يَتَطَهَّرْ، يَتَجَسَّسُ مَسَكَنَ الرَّبِّ. فَتُقَطَّعُ تِلْكَ النَّفْسُ مِنْ إِسْرَائِيلَ. لِأَنَّ مَاءَ التَّجَاسَةِ لَمْ يَرَسْ عَلَيْهَا تَكُونُ تَجَسَةً. تَجَاسَتْهَا لَمْ تَرَلْ فِيهَا.¹⁴هَذِهِ هِيَ الشَّرِيعَةُ، إِذَا مَاتَ إِنْسَانٌ فِي خَيْمَةٍ، فَكُلُّ مَنْ دَخَلَ الْخَيْمَةَ، وَكُلُّ مَنْ كَانَ فِي الْخَيْمَةِ يَكُونُ تَجَسًّا سَبْعَةَ أَيَّامٍ.¹⁵وَكُلُّ إِنَاءٍ مَفْخُوحٍ لَيْسَ عَلَيْهِ سِدَادٌ بِعِصَايَةِ قَائِهِ تَجَسُّسٌ.¹⁶وَكُلُّ مَنْ مَسَّ عَلَى وَجْهِ الصَّخْرَاءِ قَنِيلاً بِالسَّيْفِ أَوْ هَبْنًا أَوْ عَظْمًا إِنْسَانًا أَوْ قَبْرًا، يَكُونُ تَجَسًّا سَبْعَةَ أَيَّامٍ.¹⁷فَيَأْخُذُونَ لِلتَّجَسُّسِ مِنْ غُبَارِ حَرِيقِ ذَبِيحَةِ الْخَطِيئَةِ وَيَجْعَلُ عَلَيْهِ مَاءً حَيًّا فِي إِنَاءٍ.¹⁸وَيَأْخُذُ رَجُلٌ طَاهِرٌ زَوْفًا وَيَغْمِسُهَا فِي الْمَاءِ وَيَنْصُبُهَا عَلَى الْخَيْمَةِ وَعَلَى جَمِيعِ الْأُمُوعِ وَعَلَى الْأَنْفُسِ الَّذِينَ كَانُوا هُنَاكَ وَعَلَى الَّذِي مَسَّ الْعَظْمَ أَوْ الْقَتِيلَ أَوْ الْمَيِّتَ أَوْ الْقَبْرَ.¹⁹يَنْصُبُ الطَّاهِرُ عَلَى التَّجَسُّسِ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ وَالْيَوْمِ السَّابِعِ. وَيُطَهِّرُهُ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ، فَيَغْسِلُ ثِيَابَهُ وَيَرْحَضُ بِمَاءٍ فَيَكُونُ طَاهِرًا. فِي الْمَسَاءِ.²⁰وَأَمَّا الْإِنْسَانُ الَّذِي يَتَجَسَّسُ وَلَا يَتَطَهَّرُ، فَيُنَادُ

hiermit entsündigen am dritten Tage und am siebenten Tage, so wird er rein; und wo er sich nicht am dritten Tage und am siebenten Tage entsündigt, so wird er nicht rein werden.¹³ Wenn aber jemand irgend einen toten Menschen anrührt und sich nicht entsündigen wollte, der verunreinigt die Wohnung des HERRN, und solche Seele soll ausgerottet werden aus Israel. Darum daß das Sprengwasser nicht über ihn gesprengt ist, so ist er unrein; seine Unreinigkeit bleibt an ihm.¹⁴ Das ist das Gesetz: Wenn ein Mensch in der Hütte stirbt, soll jeder, der in die Hütte geht und wer in der Hütte ist, unrein sein sieben Tage.¹⁵ Und alles offene Gerät, das keinen Deckel noch Band hat, ist unrein.¹⁶ Auch wer anrührt auf dem Felde einen, der erschlagen ist mit dem Schwert, oder einen Toten oder eines Menschen Gebein oder ein Grab, der ist unrein sieben Tage.¹⁷ So sollen sie nun für den Unreinen nehmen Asche von diesem verbrannten Sündopfer und fließendes Wasser darauf tun in ein Gefäß.¹⁸ Und ein reiner Mann soll Isop nehmen und ins Wasser tauchen und die Hütte besprengen und alle Geräte und alle Seelen, die darin sind; also auch den, der eines Toten Gebein oder einen Erschlagenen oder Toten oder ein Grab angerührt hat.¹⁹ Es soll aber der Reine den Unreinen am dritten Tage und am siebenten Tage entsündigen; und er soll seine Kleider waschen und sich mit Wasser baden, so wird er am Abend rein.²⁰ Welcher aber unrein sein wird und sich nicht entsündigen will, des Seele soll ausgerottet werden aus der Gemeinde; denn er hat das Heiligtum des HERRN

تِلْكَ النَّفْسُ مِنْ بَيْنِ الْجَمَاعَةِ لِأَنَّهُ تَجَسَّ مَقْدِسَ الرَّبِّ.
مَاءُ النَّجَاسَةِ لَمْ يُرْسَ عَلَيْهِ. إِنَّهُ تَجَسَّ.²¹ فَتَكُونُ لَهُمْ
قَرِيبَةً دَهْرِيَّةً. وَالَّذِي رَسَّ مَاءُ النَّجَاسَةِ يَغْسِلُ ثِيَابَهُ،
وَالَّذِي مَسَّ مَاءُ النَّجَاسَةِ يَكُونُ نَجِسًا إِلَى
الْمَسَاءِ.²² وَكُلُّ مَا مَسَّهُ النَّجِسُ يَتَجَسَّنُ، وَالنَّفْسُ الَّتِي
تَمَسُّ تَكُونُ نَجِيسَةً إِلَى الْمَسَاءِ.

verunreinigt und ist mit Sprengwasser nicht besprengt; darum ist er unrein.²¹ Und dies soll ihnen ein ewiges Recht sein. Und der auch, der mit dem Sprengwasser gesprengt hat, soll seine Kleider waschen; und wer das Sprengwasser anrührt, der soll unrein sein bis an den Abend.²² Und alles, was der Unreine anrührt, wird unrein werden; und welche Seele ihn anrühren wird, soll unrein sein bis an den Abend.